

Spørgsmaalet om Erstatning ved de private Baner under denne Lov, er jeg for mit Vedkommende fuldt villig til at undersøge dette Spørgsmaal og drøfte det med det eventuelle Udvalg; men paa Forhaand vil jeg altsaa sige, at det ikke staar for mig saaledes, at disse to Institutioner, Statsbanedriften og den private Banedrift, staar ganske ens i dette Forhold.

Endnu skal jeg med Hensyn til § 1 bemærke, at det jo sikkert vil være alle, der have beskæftiget sig med Spørgsmaalet om Erstatningsansvar, klart, at det er forbundet med megen Vanskelighed at give udtømmende Regler herom, saa at man endog maaske burde indtage den Position — jeg kunde fristes til at sige — at give Reglen en saa ubestemt Form som muligt, idet det dog til syvende og sidst bliver Domstolene, der komme til at afgøre Spørgsmaalet om Erstatningsansvaret. Jeg tror ikke, det vil være muligt ved detaljerede Bestemmelser at drage Grænserne for Erstatningsansvaret til alle Sider. Jeg kan dog fuldt ud erkende, at Bestemmelsen, som den foreligger, kan give Anledning til Tvivl og mulig bør undergaa Rettelser paa forskellige Punkter, navnlig hvis der i det eventuelle Udvalg skulde vise sig at være Stemning for at gaa til at udvide Erstatningsansvaret ud over de Grænser, Lovforslaget her har faaet.

Med Hensyn til § 2 er det jo allerede af det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds bemærket, at Udtrykket: at der *kan* tilkendes den vedkommende skadelidte, enten Erstatning en Gang for alle eller et løbende Underholdningsbidrag, ikke er at forståa anderledes, end at en sliq Erstatning tilstaas efter Begæring paa samme Maade som efter en Række andre Love. Det er selvfølgelig ikke Meningen, at det skulde være henvist til et Skøn enten af den ene eller den anden Autoritet, hvorvidt der skulde tilkomme Erstatning. Det er kun Forudsætningen, at der maa foreligge en Begæring om en saadan Erstatning. Denne Bemærkning ønsker jeg ogsaa henvendt til det ærede Medlem for 1ste Kreds (Knudsen), der vilde gaa saa vidt, at det ikke skulde forlanges, at der skulde fremsættes noget Krav om Erstatning. Jeg kan ikke gaa ind paa den Betragtning, at Statsbanerne ganske af sig selv skulde tilbyde Erstatning. Jeg ved endda ikke, om det skal være efter Statsbanernes eget Skøn eller hvorledes. Man kan under alle Omstændigheder ikke tænke sig andet, end at der maa føres Forhandlinger med den vedkommende tilskadekomne eller de efter-

ladte om Erstatningens Størrelse. Et Krav er en ret billig Fordring at stille til den vedkommende, der ønsker at faa Erstatning.

Man har dernæst fra forskellige Sider anket over, at Grænserne ere dragne for snævert, naar der i sidste Sætning af § 2 udtales, at der ved Fastsættelsen af Erstatningen alene vil være at tage Hensyn til Føringelsen i den paagældendes økonomiske Forhold, som med Rimelighed kan anses for at være en Følge af Skaden. Der findes i Anmærkningerne nærmere bemærket, hvortil dette Udtryk økonomisk sigter for derved at udelukke Erstatningskrav med Hensyn til Lidelse, Ulempe, Lyde og Vansir. Det ærede 2det kongevalgte Medlem (Goos) gjorde opmærksom paa, at Retsudviklingen i det hele gaar i Retning af at udvide Erstatningskravet, saa at det ogsaa skal omfatte den immaterielle Skade; men saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, vilde han dog ikke gaa videre end at sige, at Retsudviklingen ogsaa herhjemme efterhaanden vilde udvikle sig derhen, at man vilde finde det rigtigt tillige at medtage den immaterielle Skade. Naar Lovforslaget derfor nu indskrænker sig til den økonomiske Skade, tror jeg herefter, at det rammer det, der i Øjeblikket maa anses for de rette Grænser. Jeg skal ogsaa her særlig fremhæve i Samklang med det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds, at vi komme ud paa det vilde, naar vi skulde aabne Muligheder for Erstatning ud over visse bestemte Grænser. Jeg ser ikke rettere, end at vi, hvis vi med det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Octavius Hansen) ville gaa ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt den af ham omtalte unge Pige paa Grund af Vansir skal have en særlig Erstatning, have vi aabnet Sluserne for alle Muligheder. Jeg tror, at der maa være en bestemt, paaviselig Føringelse i de økonomiske Forhold. Jeg sigter herved til et saadant Forhold, at en indgaaet Forbindelse brydes som Følge af den Vansir, der er hende paaført. Det er en bestemt paaviselig Skade, der er tilføjet hende, og som hun kan faa Erstatning for, men hendes Fremtidsmuligheder kan man virkelig ikke assurere for hende. — Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (P. Knudsen) fremhævede et saadant Tilfælde, at en ung Mand, hvis Karriere vil blive ødelagt, bør have Erstatning, naar han kommer til Skade og saaledes ikke vil kunne avancere. Det hører ogsaa til de Tilfælde, hvor det er ganske umuligt at gaa til Erstatning, naar han da ikke havde Sikkerhed for dette